

Memorandum dated 27 April 1964 from S.D. Emanuels to PM Suriname. Original in Dutch, translation provided by Guyana

Original in Dutch, translation provided by Guyana.

Source: National Archives, The Hague, 2.10.26, inv. no. 2875.

VERY CONFIDENTIAL

MEMORANDUM

To: Prime Minister
From: S.D. Emanuels

The last official discussion on a declaration relating to the continental shelf off the coast of Suriname took place on Thursday 23 April 1964.

At this meeting, a provisional final version of the declaration was decided upon, which together with a report of the discussions will be submitted to the Prime Minister of Suriname and the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom. There will be a final discussion between both ministers on the definitive text of the declaration and on the timing of its proclamation. It seems desirable to inform you about the sticking points which arose during the official discussions:

1. The need for a declaration.

The Netherlands officials – particularly Mr Van Santen – have repeatedly argued that it is not necessary to issue a declaration given that, with or without a declaration, the rights of Suriname on the continental shelf rest ipso jure on the basis of the Treaty of Geneva of 29 April 1958.

However, Suriname argues that the delegation was expressly requested by the Prime Minister of Suriname to formulate a declaration. Moreover, it was felt that such a declaration is necessary because British Guiana had already issued a declaration several years ago and because the question of where the border exactly runs is urgent given the oil reserves in the continental shelf and the possible granting of concessions by Suriname and French Guiana.

Mr Van Santen advocated another method to guarantee Surinamese rights – by informing the British and French governments by letter how the border should run according to Suriname.

Suriname argued against this approach as such letters would remain internal documents while a declaration notifies the whole world how the border runs according to the Surinamese government.

With some reluctance, the gentlemen of Foreign Affairs were finally convinced that a declaration had to be issued and they contributed to the provisional text.

2. Principles for demarcating the border

The Netherlands officials, from the beginning, insisted upon the principles of the Convention of Geneva from which they did not want to deviate under any circumstances. The Surinamese delegation agreed - after all possible consequences had been discussed and it was clear that there were no disadvantages for Suriname resulting from this position. Consequently, Article 4, paragraph 2 of the Treaty of Geneva is now explicitly cited. The remaining text of the draft declaration has also been rephrased in line with the principles of the Convention.

The equidistance line has not been delineated as the border with British Guiana on the continental shelf but, as expressly wanted by Suriname, the 10 degree line (vide article 4, sub 1). The Surinamese delegation has taken the view that the border should run so that it does not cut the navigable channel of the Corantijn river in the continental shelf. The Corantijn is Surinamese territory, the navigable channel in the territorial three-mile zone has already been recognised in the past as Surinamese, and thus continuing this line, the navigable channel in the continental shelf outside the territorial waters is also Surinamese territory. It appears that the British, who have already recognised the principle for the territorial waters, will find it difficult to put forward well founded arguments against this line. Hence, the Surinamese delegation decided upon the 10 degree line.

The Convention of Geneva identifies the equidistance line as the border if no other agreement can be made and leaves open the possibility of departing from this line as a general principle if there are exceptional circumstances. The Surinamese delegation has argued that the natural circumstances always justify a departure from the equidistance line. Adopting the equidistance line was seen as a solution by the Surinamese delegation if there are no natural circumstances or exceptional circumstances. The channel of a border river (which is entirely Surinamese territory) is undoubtedly a natural circumstance.

3. Consequences for other countries of the Kingdom.

Most of the discussions were attended by the Plenipotentiary Deputy Minister of the Netherlands Antilles, Mr De Haseth. The Surinamese delegation convinced Mr De Haseth that the interests of the Netherlands Antilles cannot be prejudiced by a precedent set by Suriname. This could only be the case if the Netherlands Antilles and Venezuela had a river as a common border and, moreover, if this border river were to belong completely to Venezuela.

The situation is different, however, with the Netherlands which currently has a border dispute with Germany over the continental shelf at the mouth of the Eems river. As the Netherlands officials explicitly requested that the strictest confidentiality be kept at the moment, I shall inform you orally on this matter. In any case, Professor W. Riphagen and Dr C.W. van Santen, who are involved in the discussions which

they hope could lead to a border settlement acceptable to the Netherlands within two months, will advise their Minister Mr Luns to wait with the declaration until the border issue has been settled. They are afraid that the method used to delineate the border with British Guiana in the Surinamese declaration could disadvantage the Netherlands if the Germans were to refer to it.

On the other hand, the Surinamese delegation argued that, conversely, Surinamese interests could be disadvantaged if the Netherlands-German treaty is finalized first.

At this point in the discussion, Mr Van Santen reiterated his proposal to send letters to the governments of Britain and France while waiting for an appropriate moment to make the declaration.

In response, the Surinamese delegation stated that the question of which moment the declaration can be proclaimed is a matter of policy which will have to be decided together with the Prime Minister of Suriname and the Minister of Foreign Affairs.

Suriname also stated that, just as the Netherlands was consulted by Suriname on the declaration under discussion, it should have been consulted by the Netherlands, from the beginning, on the principles of border delineation that the Netherlands was putting forward in relation to Germany, as it is now apparent that Surinamese interests could be disadvantaged by the means of presentation. Similarly, as Suriname took the Netherlands interests into consideration to a significant extent in the official reformulation of the declaration on 23 April, the converse should have taken place in the Netherlands-German border treaty.

27 April 1964

cc.: Mr Pos;
Acting Prime Minister;
Dr Essed;
Mr Calor.

ZEER VERTROUWELIJK

MEMORANDUM

Aan de Minister-President *C. J. P. ...*
Van Mr S.D. Emanuels. *6/11/64*

Op donderdag 23 april 1964 vond op het Ministerie van Buitenlandse Zaken de laatste ambtelijke bespreking plaats inzake een proclamatie nopens het continentaal plateau voor de kust van Suriname.

Op deze vergadering werd een voorlopige slotredactie vastgesteld van de formele proclamatie, welke tezamen met een verslag van de gehouden besprekingen zal worden voorgelegd aan de Minister-President van Suriname en de Minister van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk. Het ligt in de bedoeling dat er een slotbespreking zal plaatsvinden tussen beide Ministers inzake de definitieve tekst van de proclamatie en inzake het tijdstip van de afkondiging. Het lijkt mij gewenst U in te lichten omtrent de knelpunten die naar voren zijn gekomen tijdens de ambtelijke besprekingen:

1. De noodzaak van een proclamatie

Door de Nederlandse ambtenaren - vooral door de heer Van Santen - is bij herhaling betoogd, dat het niet nodig is om een proclamatie uit te vaardigen aangezien zonder of met proclamatie de rechten van Suriname op het continentaal plateau ipso jure vaststaan op grond van het Verdrag van Genève van 29 april 1958. Ook al is dit Verdrag door Nederland nog niet ondertekend, de ondertekening zal zeker plaatsvinden en in ieder geval wenst Nederland, dat aan het Verdrag heeft medegewerkt, de beginselen ervan reeds thans toe te passen.

Van Surinaamse zijde is hiertegen aangevoerd, dat de delegatie uitdrukkelijk opdroeg had van de Minister-President van Suriname om een proclamatie op te stellen. Aangevoerd werd tevens, dat een dergelijke proclamatie nodig is omdat Brits-Guyana enige jaren geleden ook een proclamatie heeft uitgevaardigd en omdat in verband met de aanwezigheid van olie in het continentaal plateau de vraag waar de grens precies loopt urgent is in verband met de mogelijke verlening van concessies door Suriname en door Frans-Guyana.

De heer Van Santen heeft nog gepleit voor een andere methode om de Surinaamse rechten veilig te stellen nl. door in brieven aan de Britse en de Franse Regeringen te laten weten hoe volgens Suriname de grens moet lopen.

Hiertegenover werd door ons aangevoerd dat zodanige brieven interne stukken zijn terwijl een proclamatie kond doet aan de gehele wereld hoe de grens volgens de Surinaamse Regering loopt.

Met enig tegenzin werden de heren van Buitenlandse Zaken tenblotte ervan overtuigd, dat er een proclamatie moet komen en zij hebben ook meegewerkt aan de voorlopige vaststelling van de tekst.

2. Principes voor de vaststelling van de grenslijn

De Nederlandse ambtenaren hebben vanaf het begin vastgehouden aan de principes van het Verdrag van Genève waarvan zij onder geen omstandigheden wisten af te wijken. De Surinaamse delegatie kon zich - nadat alle eventuele consequenties waren doorgesproken en gebleken was dat hieraan voor Suriname geen middelen waren verbonden - zich hiermede

- Verenigen -

- 2 -

verenigen. Vandaar dat thans in artikel 4, lid 2, het Verdrag van Genève expressis verbis wordt genoemd. Ook de overige tekst van het ontwerp der proclamatie is aan de principes van het Verdrag aangepast.

Als grens in het continentaal plateau met Brits-Guyana is niet vastgesteld de equidistance lijn maar, zoals Suriname dat uitdrukkelijk heeft gewenst, de 10° lijn (vide artikel 4 sub 1). De Surinaamse delegatie heeft zich op het standpunt gesteld dat de grenslijn zodanig moet lopen, dat zij de vaargoulen van de Corantijnrivier in het continentaal plateau niet snijdt. De Corantijn is Surinaams grondgebied, de vaargoulen in de territoriale 3 mijlzone is door Brits-Guyana reeds in het verleden als Surinaams erkend, dus de lijn doortrekkend, is ook de vaargoulen in het continentaal plateau buiten de territoriale wateren Surinaams grondgebied. Naar het voorkomt kunnen de Britten die het principe reeds voor de territoriale wateren erkenden moeilijk gegronde bezwaren hiertegen aanvoeren. Op deze wijze is de Surinaamse delegatie dus gekomen tot de 10° lijn.

Het Verdrag van Genève noemt de equidistance lijn als grens indien niet anders is overeengekomen en laat de mogelijkheid open om van deze lijn als algemeen beginsel af te wijken wegens bijzondere omstandigheden. De Surinaamse delegatie heeft aangevoerd, dat de natuurlijke omstandigheden altijd een afwijken van de equidistance lijn rechtvaardigen. Het aannemen van de equidistance lijn werd door de Surinaamse delegatie gezien als een oplossing indien er geen natuurlijke omstandigheden of bijzondere omstandigheden zijn. De geulen van een grensrivier (welke geheel Surinaams grondgebied is) is ongetwijfeld een natuurlijke omstandigheid.

3. Consequenties voor de andere landen van het Koninkrijk

De besprekingen werden grotendeels bijgewoond door de Plaatsvervangend Gevolmachtigd Minister der Nederlandse Antillen, mr De Hasoth. De Surinaamse delegatie heeft de heer De Hasoth ervan overtuigd, dat de belangen der Nederlandse Antillen niet kunnen worden geschaad door een door Suriname geschapen precedent. Dit zou slechts het geval zijn indien de Nederlandse Antillen en Venezuela gezamenlijk een grensrivier bezaten en deze grensrivier bovendien geheel tot het Venezolaans grondgebied zou behoren.

Anders ligt het evenwel met Nederland, dat momenteel met Duitsland een grensgeschil heeft over het continentaal plateau aan de monding van de Eems. Aangezien de Nederlandse ambtenaren uitdrukkelijk hebben verzocht om de allergrootste geheimhouding op dit moment, zal ik U dit mondeling toelichten. In ieder geval zullen Prof. mr W. Riphagen en dr C.W. van Santen bij de besprekingen betrokken zijn, welke naar zij hopen, over 2 maanden zullen kunnen leiden tot een voor Nederland aanvaardbare grensregeling, hun Minister, de heer Luns, adviseert dat met de Surinaamse proclamatie wordt gewacht totdat de grensregeling tot stand is gekomen. Zij zijn nl. bevreesd, dat de in de Surinaamse proclamatie gevolgde methode van grensafbakening met Brits-Guyana, Nederland zal kunnen schaden indien de Duitsers ernaar verwijzen.

Aan de andere kant is door de Surinaamse delegatie aangevoerd, dat omgekeerd de Surinaamse belangen kunnen worden geschaad wanneer het Nederlands-Duits Verdrag eerder tot stand komt.

Op dit punt van de discussie kwam de heer Van Santen weer met zijn voorstel om in afwachting van de proclamatie brieven te schrijven aan de Regering van Engeland en Frankrijk.

- De -

De Surinaamse delegatie heeft hierop verklaard, dat de vraag op welk moment de proclamatie kan worden afgekondigd een beleidskwestie is welke tezamen met de Minister-President van Suriname en de Minister van Buitenlandse Zaken moet worden beslist.

Door Suriname werd verder te berde gebracht, dat evenals Nederland door Suriname wordt geraadpleegd over de onderhavige proclamatie, Suriname vanaf het begin had behoren te zijn geraadpleegd door Nederland over de beginselen van grensbakening welke door Nederland ten opzichte van Duitsland worden aangevoerd omdat zoals nu duidelijk is gebleken, Surinaamse belangen kunnen worden geschaad door de wijze van voordracht. Evenals thans door Suriname in de, op 23 april jl. ambtelijk vastgestelde redactie in belangrijke mate rekening is gehouden met de Nederlandse belangen, evenzo behoorde het omgekeerde het geval te zijn in het a.s. Nederlands-Duitse Grensverdrag.

27/4/81

c.c. Mr. Post,
Minister-President a.i.
Heer Calor.